

246

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 19 sierpnia 1968 r.

w sprawie obliczania podstawy wymiaru emerytury lub renty, zasiłków z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne.

Na podstawie art. 17 ust. 5 i art. 125 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Podstawa wymiaru emerytury lub renty.

§ 1. 1. Podstawę wymiaru emerytury lub renty, zwaną dalej „podstawą wymiaru”, stanowi przeciętny miesięczny zarobek w gotówce i w naturze — zależnie od wniosku zainteresowanego:

- 1) albo z ostatnich 12 miesięcy zatrudnienia, albo
- 2) z kolejnych 24 miesięcy zatrudnienia dowolnie wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 12 lat zatrudnienia.

2. Okres, z którego zarobki zostały przyjęte do obliczenia podstawy wymiaru, może być zmieniony na inny okres zatrudnienia wymieniony w ust. 1 na wniosek rencisty zgłoszony w ciągu 3 lat od wydania decyzji przyznającej emeryturę lub rentę. Uwzględnienie wniosku zgłoszonego po tym terminie może nastąpić w uzasadnionych wypadkach za zgodą Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub osób przez niego upoważnionych.

§ 2. Za zarobek, jaki przyjmuje się do obliczenia podstawy wymiaru z tytułu zatrudnienia w uspołecznionym zakładzie pracy, uważa się wypłaty bez potrąceń dokonane na rzecz pracownika w gotówce i w naturze, określone w §§ 3 i 4, ze źródeł wymienionych w uchwale nr 8 Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1965 r. w sprawie składników funduszu płac i pozostałych wynagrodzeń z tytułu pracy w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1965 r. Nr 2, poz. 5 i z 1967 r. Nr 57, poz. 277), zwanej dalej „uchwałą”.

§ 3. Za zarobek w gotówce w uspołecznionym zakładzie pracy uważa się:

- 1) wypłaty zaliczone w myśl uchwały do osobowego funduszu płac, z wyjątkiem:
 - a) dopłat za rozłąkę,
 - b) ekwiwalentów wypłacanych rencistom nauczycielom z powodu zawieszenia prawa do renty w czasie zatrudnienia,
 - c) odpraw przewidzianych w obowiązujących przepisach z tytułu zwolnienia z pracy lub przeniesienia do innej pracy,
 - d) dodatku godzinowego wypłacanego na kolei pracownikom drużyn lokomotywowych i konduktorskich,
 - e) zarobków z tytułu pracy nakładczej osób nie będących pracownikami w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) oraz

- 2) wypłaty spoza osobowego funduszu płac określone w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia, dokonywane na rzecz własnych pracowników.

§ 4. 1. Za zarobek w naturze w uspołecznionych zakładach pracy uważa się deputat, umundurowanie lub inne świadczenia w naturze, wydane pracownikowi zgodnie z obowiązującymi przepisami całkowicie lub częściowo nieodpłatnie, albo ich ekwiwalent pieniężny i zaliczane w myśl uchwały do osobowego funduszu płac.

2. Wartość deputatu lub innych świadczeń w naturze (ust. 1) przyjmuje się do obliczenia podstawy wymiaru w wysokości określonej w odpowiednich przepisach, a w razie ich braku — według norm budżetowych:

- 1) w pełnej wysokości, jeżeli pracownik pobrał je całkowicie nieodpłatnie,
- 2) w wysokości odpowiadającej części nieodpłatnej, jeżeli pracownik pobrał je częściowo nieodpłatnie.

3. Wartość deputatu lub innego świadczenia w naturze, która nie została określona odpowiednimi przepisami lub normami budżetowymi, ustala się według cen detalicznych, a produktów rolnych — według przeciętnych cen skupu w dostawach ponadobowiązkowych z okresów, z których zarobki przyjmuje się do podstawy wymiaru.

4. Roczną wartość użytkowania działki przez pracownika określa się w wysokości:

- 1) 1.130 zł za 25 arów ziemi pod okopowe wraz z pracami sprzężajnymi lub za wartość ziemniaków wydanych zamiast ziemi — dla pracowników państwowych gospodarstw rolnych,
- 2) równowartości 2 kwintali żyta według cen w dostawach ponadobowiązkowych za 1 hektar użytkowanej działki — w wypadkach nie wymienionych w pkt 1.

§ 5. Do obliczenia podstawy wymiaru przyjmuje się również:

- 1) dochody z tytułu osobistej pracy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej osiągnięte za dni pracy podlegające zaliczeniu do okresu zatrudnienia na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 32 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin (Dz. U. z 1966 r. Nr 1, poz. 1);
- 2) uposażenie osiągnięte z tytułu służby wojskowej zawodowej lub nadterminowej;
- 3) zarobki osiągnięte przez obywateli polskich zatrudnionych w przedstawicielstwach lub misjach państw obcych na obszarze Państwa Polskiego w wysokości, od której opłacana była składka na cele emerytalne;
- 4) zarobki adwokata z tytułu pracy w zespole adwokackim określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 marca 1964 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego adwokatów — członków zespołów adwokackich i ich rodzin (Dz. U. Nr 10, poz. 62).

§ 6. Do obliczenia podstawy wymiaru nie przyjmuje się:

- 1) wartości świadczeń w naturze wynikających z przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy lub ekwiwalentów tych świadczeń, jak odzieży ochronnej, posiłków lub środków odżywczych, środków piorących, ekwiwalentu za pranie odzieży ochronnej itp.;
- 2) korzyści materialnych zapewnionych pracownikom w układzie zbiorowym pracy lub w umowie indywidualnej, a polegających w szczególności na uprawnieniu do:
 - a) zakupywania po cenach niższych niż detaliczne niektórych artykułów lub przedmiotów,
 - b) korzystania z bezpłatnych lub częściowo odpłatnych przejazdów środkami lokomocji, z biletów teatralnych, kinowych itp.

§ 7. Za zarobek, który przyjmuje się do podstawy wymiaru z tytułu zatrudnienia w nie uspołecznionym zakładzie pracy, uważa się całkowity zarobek w gotówce i w naturze bez potrąceń, który był zgłaszany bieżąco do wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

§ 8. 1. Wartość utrzymania, z którego pracownik korzystał w nie uspołecznionym zakładzie pracy, przyjmuje się do obliczenia podstawy wymiaru w wysokości:

- 1) miesięcznie — 450 zł za całkowite wyżywienie wraz z mieszkaniem, 350 zł za całkowite wyżywienie bez mieszkania i 200 zł za częściowe wyżywienie;
- 2) dziennie — $\frac{1}{25}$ odpowiedniej kwoty wymienionej w pkt 1.

2. Do określenia wartości świadczeń w naturze, innych niż wymienione w ust. 1, wydanych pracownikowi w nie uspołecznionym zakładzie pracy, stosuje się odpowiednio przepisy § 4 ust. 3 i ust. 4 pkt 2.

§ 9. 1. Przy równoczesnym zatrudnieniu pracownika w więcej niż jednym zakładzie pracy do obliczenia podstawy wymiaru przyjmuje się łączny zarobek przysługujący z tytułu wszystkich równoczesnych zatrudnień.

2. Zarobki pobierane w odstępach czasu dłuższych niż jeden miesiąc oblicza się w stosunku miesięcznym i dolicza się do zarobków z tych miesięcy zatrudnienia, za które zarobki te przysługują; dodatkowe wynagrodzenie wypłacane za pracę wykonaną przy sporządzaniu sprawozdania rachunkowego za okres poprzedni (premia bilansowa) dolicza się do zarobku za miesiąc, w którym zostało wypłacone.

§ 10. Do obliczenia podstawy wymiaru przyjmuje się w razie inwalidztwa lub śmierci:

- 1) w czasie zatrudnienia wykonywanego na podstawie umowy o naukę zawodu, o przyuczenie do określonej pracy lub o odbycie wstępnego stażu pracy — przeciętny zarobek, jaki otrzymują w tym zakładzie pracy pracownicy bezpośrednio po ukończeniu nauki lub przyuczenia do pracy i po odbyciu wstępnego stażu pracy, jeżeli po odbyciu nauki wymagany jest taki staż pracy;
- 2) w czasie uczęszczania do szkoły związków zawodowych lub do szkoły partyjnej — przeciętny zarobek z okresu zatrudnienia (§ 1 ust. 1) przed skierowaniem do szkoły.

§ 11. 1. Najniższą podstawę wymiaru z tytułu zatrudnienia w uspołecznionym i nie uspołecznionym zakładzie pracy stanowi:

- 1) wynagrodzenie ustalone w gospodarce uspołecznionej dla najniżej zarabiających w okresie, z którego zarobki przyjmuje się do obliczenia podstawy wymiaru, przy czym w razie wykonywania równocześnie dwóch lub więcej zatrudnień bierze się pod uwagę łączny zarobek;
- 2) odpowiednia część wynagrodzenia wymienionego w pkt 1, jeżeli zatrudnienie wykonywane było w niepełnym wymiarze czasu pracy.

2. Najniższą podstawę wymiaru określoną w ust. 1 przyjmuje się, gdy przeciętny miesięczny zarobek w gotówce i w naturze jest niższy od kwot, o których mowa w ust. 1.

3. Jeżeli najniższa podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne została określona w odrębnych przepisach, najniższą podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowią kwoty określone w tych przepisach.

§ 12. 1. Za miesiąc zatrudnienia objęty okresem ostatnich 12 miesięcy lub kolejnych 24 miesięcy zatrudnienia, z których zarobki przyjmuje się do obliczenia podstawy wymiaru, uważa się, z zastrzeżeniem ust. 2, miesiąc kalendarzowy, w którym pracownik pozostawał w stosunku pracy i osiągnął z tego tytułu zarobek.

2. Nie uważa się za miesiąc zatrudnienia miesiąca kalendarzowego, w którym pracownik pozostawał w stosunku pracy, lecz przez okres dłuższy niż 5 dni:

- 1) pobierał zasiłki z ubezpieczenia społecznego na wypadek choroby i macierzyństwa,
- 2) nie wykonywał zatrudnienia wskutek podjęcia lub zaprzestania pracy w ciągu miesiąca,
- 3) odbywał zasadniczą służbę wojskową lub ćwiczenia wojskowe i nie pobierał całkowitego wynagrodzenia.

3. Zarobki z miesięcy, o których mowa w ust. 2, przyjmuje się jednak do obliczenia podstawy wymiaru, jeżeli jest to korzystne dla zainteresowanego.

§ 13. 1. Okres ostatnich 12 miesięcy zatrudnienia liczy się wstecz od miesiąca, w którym ustało ostatnie zatrudnienie, a jeżeli zatrudnienie trwa nadal, od miesiąca:

- 1) w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub o rentę, albo
- 2) późniejszego, wskazanego przez osobę zainteresowaną, poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje prawo do pobierania emerytury lub renty.

2. Okres kolejnych 24 miesięcy zatrudnienia obejmuje kolejno następujące 24 miesiące zatrudnienia, o których mowa w § 12 ust. 1 i 3, w dowolnie wybranym przez zainteresowanego okresie z ostatnich 12 lat zatrudnienia.

3. Ustalenie podstawy wymiaru z kolejnych 24 miesięcy zatrudnienia może nastąpić tylko wtedy, gdy istnieją dowody stwierdzające wysokość zarobków za wszystkie te miesiące (§ 16).

§ 14. 1. Jeżeli pracownik był zatrudniony przez okres dłuższy niż 12 miesięcy, lecz z przyczyn obiektywnych potwierdzonych przez zakład pracy lub jednostkę nadrzędną nad zakładem pracy nie mogą być przedłożone dowody o wysokości zarobków za wszystkie ostatnie 12 miesięcy zatrudnienia, do obliczenia podstawy wymiaru przyjmuje się zarobki z tych miesięcy, na które istnieją dowody określone w § 16.

2. Dla pracownika zatrudnionego przez okres krótszy niż 12 miesięcy, ale co najmniej przez 1 miesiąc, do obliczenia podstawy wymiaru przyjmuje się zarobki z faktycznej liczby miesięcy zatrudnienia.

3. Dla pracownika, który był zatrudniony przez okres krótszy niż miesiąc kalendarzowy, do obliczenia podstawy wymiaru przyjmuje się:

- 1) zarobek, jaki pracownik osiągnąłby na podstawie umowy o pracę, gdyby pracował przez pełny miesiąc, albo
- 2) zarobek, jaki otrzymywali inni pracownicy tego zakładu pracy, zatrudnieni w tym samym lub podobnym charakterze i o podobnych kwalifikacjach w tym miesiącu zatrudnienia, w którym pracownik przerwał pracę, jeżeli na podstawie umowy o pracę nie można ustalić zarobku.

§ 15. Do obliczenia podstawy wymiaru renty rodzinnej przyjmuje się w razie śmierci:

- 1) pracownika, który nie miał ustalonego prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej — przeciętny miesięczny zarobek zmarłego obliczony odpowiednio według §§ 1—14;
- 2) rencisty, który nie był zatrudniony po przyznaniu emerytury lub renty — podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej zmarłego;
- 3) rencisty zatrudnionego po przyznaniu emerytury lub renty inwalidzkiej — albo podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej, albo przeciętny zarobek rencisty (pkt 1), jeżeli jest to korzystniejsze.

§ 16. 1. Wysokość zarobków ustala się na podstawie dowodów, którymi są dla zarobków:

- 1) w ubezpieczonych zakładach pracy — zaświadczenia tych zakładów, wystawione według wzoru ustalonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) w nie ubezpieczonych zakładach pracy — stwierdzenia właściwych organów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o wysokości zarobków zgłaszanych bieżąco do wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne;
- 3) obywateli polskich zatrudnionych w przedstawicielstwach i misjach państw obcych — stwierdzenia organów wymienionych w pkt 2 o wysokości podstawy wymiaru składki na cele emerytalne lub zaświadczenia, jak w pkt 1, jeżeli składka opłacana była przez przedstawicielstwo lub misję;
- 4) adwokata — członka zespołu adwokackiego — zaświadczenie zespołu adwokackiego.

2. W zaświadczeniach, o których mowa w ust. 1, wykazuje się oddzielnie za każdy miesiąc zatrudnienia wysokość zarobku bez potrącenia i po potrąceniu podatku od wynagrodzeń i składki na cele emerytalne.

3. Wysokość zarobków podawana w zaświadczeniach (ust. 1 pkt 1 i 4) powinna opierać się na dokumentach płacowych znajdujących się w zakładzie pracy, jak karty wynagrodzeń lub listy płac; zgodność wysokości zarobków ze stanem faktycznym potwierdza pracownik zakładu pracy upoważniony do podpisywania dokumentów kasowych.

4. W razie niemożności przedłożenia zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wskutek likwidacji zakładu pracy albo zniszczenia lub zagubienia dokumentów płacowych, co powinno być potwierdzone przez jednostkę nadzrędną nad zakładem pracy, w którym pracownik był zatrudniony, ustalenie podstawy wymiaru następuje na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej o wysokości zarobków za ostatni rok zatrudnienia, a w razie ich braku — na podstawie innych pisemnych dowodów. Jeżeli brak jest takich dowodów, organ rentowy ustala podstawę wymiaru według danych stwierdzonych przez jednostkę nadzrędną nad zakładem pracy, wynikających z przepisów płacowych przy uwzględnieniu kwalifikacji pracownika oraz zajmowanego stanowiska lub rodzaju wykonywanych prac.

5. Organ rentowy bada i ocenia przedłożone zaświadczenia i dowody i w razie wątpliwości przeprowadza postępowanie wyjaśniające.

6. W razie braku dowodów stwierdzających wysokość zarobków z tytułu zatrudnienia w nie ubezpieczonym zakładzie pracy do obliczania świadczenia przyjmuje się najniższą podstawę wymiaru określoną w § 11 ust. 1 lub 3.

7. Wysokości zarobków nie ustala się na podstawie zeznań lub oświadczeń świadków.

Rozdział 2.

Podstawa wymiaru zasiłków z ubezpieczenia społecznego.

§ 17. Do obliczania podstawy wymiaru zasiłków z ubezpieczenia społecznego na wypadek choroby i macierzyństwa

stosuje się odpowiednio przepisy §§ 2—8 i 11, z tym jednak że:

- 1) do obliczenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego, domowego, szpitalnego, sanatoryjnego i połogowego nie przyjmuje się wartości świadczeń w naturze lub ich ekwiwalentu, z których pracownik korzysta w okresie pobierania tych zasiłków;
- 2) podstawę wymiaru zasiłków dla osób wykonujących pracę na podstawie umowy o naukę zawodu, o przyuczenie do określonej pracy lub o odbycie wstępnego stażu pracy stanowi pobierane wynagrodzenie wraz z premią;
- 3) podstawę wymiaru zasiłków dla osób pobierających emeryturę lub rentę inwalidzką i wykonujących zatrudnienie stanowi pobierane wynagrodzenie wraz z premią.

Rozdział 3.

Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

§ 18. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowią w ubezpieczonych zakładach pracy:

- 1) zarobki w gotówce określone w § 3 pkt 1, z wyłączeniem ponadto wynagrodzeń wypłacanych żołnierzom;
- 2) zarobki w naturze zaliczane w myśl uchwały do osobowego funduszu płac;
- 3) dodatkowe zarobki wypłacane z funduszu prowizji własnym pracownikom.

§ 19. 1. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w nie ubezpieczonych zakładach pracy stanowią przysługujące pracownikom z tytułu zatrudnienia całkowite bez potrąceń zarobki w gotówce i w naturze.

2. Za zarobek w gotówce (ust. 1) uważa się również wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, dodatki i dopłaty do wynagrodzenia oraz premie.

3. Wartość zarobku w naturze (ust. 1) ustala się według zasad określonych w § 8.

4. Do określenia najniższej podstawy wymiaru składek za pracowników nie ubezpieczonych zakładów pracy stosuje się przepisy § 11 z uwzględnieniem przepisów § 17 pkt 2 i 3.

Rozdział 4.

Przepisy końcowe.

§ 20. Podstawę wymiaru emerytury lub renty z tytułu zatrudnienia za granicą regulują odrębne przepisy.

§ 21. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1959 r. w sprawie wysokości zarobku stanowiącego najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz świadczeń z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 17, poz. 96),
- 2) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 listopada 1956 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru renty (Dz. U. z 1956 r. Nr 59, poz. 280 i z 1958 r. Nr 26, poz. 113),
- 3) zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15 czerwca 1954 r. w sprawie ustalania podstawy wymiaru składek i świadczeń przy ubezpieczeniu pracowników rolnych (Monitor Polski Nr A-64, poz. 834),
- 4) zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 8 lutego 1961 r. w sprawie określenia składników funduszu płac stanowiących podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne w ubezpieczonych zakładach pracy (Monitor Polski z 1961 r. Nr 12, poz. 67 i z 1966 r. Nr 18, poz. 103).

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski

Załącznik do rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 19 sierpnia 1968 r. (poz. 246).

WYKAZ WYNAGRODZEŃ SPOZA OSOBOWEGO FUNDUSZU PŁAC

A. Z bezosobowego funduszu płac:

- 1) wynagrodzenie za zbiórkę i dostawę makulatury, wypłacane na podstawie uchwały nr 114 Rady Ministrów z dnia 30 marca 1962 r. w sprawie gospodarki makulaturą oraz zwiększenia wykorzystania tego surowca przez przemysł papierniczy (Monitor Polski Nr 33, poz. 154),
- 2) wynagrodzenie za zbiórkę i dostawę surowców wtórnych, wypłacane według przepisów wydanych na podstawie uchwały nr 62 Rady Ministrów z dnia 24 marca 1965 r. w sprawie zasad gospodarowania surowcami wtórnymi (Monitor Polski Nr 19, poz. 81),
- 3) dodatkowe wynagrodzenie za odprzedaż dostawcom towarów opakowań używanych nadających się do ponownego użytku, wypłacane na podstawie uchwały nr 180 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1965 r. w sprawie dodatkowego wynagradzania za odprzedaż opakowań używanych wkalkulowanych w cenę towaru, nadających się do ponownego użytku, odprzedawanych na podstawie umów dostawcom towarów lub wskazanym przez nich jednostkom,
- 4) wynagrodzenie za dodatkowe wykonywanie czynności inkasa wypłacane pracownikom prezydów rad narodowych,
- 5) dodatkowe wynagrodzenie dla pełnomocników Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk, wypłacane na podstawie uchwały nr 290 Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 1960 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia pracowników prezydów powiatowych rad narodowych wykonujących funkcję powiatowego pełnomocnika Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk,
- 6) dodatkowe wynagrodzenie wypłacane z budżetu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lekarzom przemysłowej służby zdrowia oraz lekarzom ośrodków i punktów zdrowia przy rolnych zakładach pracy na podstawie przepisów przewidzianych w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. z 1968 r. Nr 7, poz. 43),
- 7) wynagrodzenie pracowników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za dodatkową pracę w komisjach lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia wypłacane na podstawie przepisów, o których mowa w art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6).

B. Z funduszu honorariów:

- 1) wynagrodzenie za materiał redakcyjny (dziennikarski) dostarczony przez dziennikarza macierzystej redakcji,
- 2) dodatkowe wynagrodzenie wypłacane własnym stałym pracownikom realizacji programów radiowych i telewizyjnych za wykonywanie zadań ponadobowiązkowych.

C. Z funduszu prowizji:

- 1) wynagrodzenie pracowników zatrudnionych u agentów prowadzących zakłady gastronomiczne,
- 2) dodatkowe wynagrodzenie prowizyjne wypłacane pracownikom własnym.

D. Dodatkowe wynagrodzenie w spółdzielczości za pełnienie funkcji członka zarządu spółdzielni.

E. Z innych wynagrodzeń:

- 1) dodatkowe wynagrodzenie za wykrycie nielegalnego poboru energii elektrycznej i gazu wypłacane inkasentom na podstawie uchwały nr 23 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania inkasentów należności za gaz i energię elektryczną,
- 2) przejściowy dodatek mieszkaniowy pobierany na podstawie uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239); dodatek ten przyjmuje się do podstawy wymiaru według następujących zasad:
 - a) podstawę wymiaru zwiększa się o kwotę przejściowego dodatku mieszkaniowego wypłaconego w ostatnim miesiącu zatrudnienia przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę lub rentę,
 - b) jeżeli po zgłoszeniu wniosku, o którym mowa pod lit. a), pracownik jest nadal zatrudniony i pobiera przejściowy dodatek mieszkaniowy, podstawę wymiaru zwiększa się na jego wniosek dopiero po zaprzestaniu zatrudnienia o kwotę dodatku wypłaconego w ostatnim miesiącu zatrudnienia,
 - c) podstawa wymiaru ulega zwiększeniu zgodnie z lit. a) lub b) tylko w wypadku, gdy z rencistą nie zamieszkują osoby pracujące, które uprawnione były do pobierania przejściowego dodatku mieszkaniowego w dniu 1 października 1965 r.,
 - d) jeżeli opuści mieszkanie osoba pobierająca przejściowy dodatek mieszkaniowy, która zamieszkiwała z rencistą pobierającym emeryturę lub rentę przyznaną na podstawie wniosku zgłoszonego po dniu 31 grudnia 1967 r., to pobierany przez nią ostatnio dodatek mieszkaniowy wlicza się do podstawy wymiaru, gdy w mieszkaniu nie pozostały inne osoby pracujące, które uprawnione były do pobierania dodatku w dniu 1 października 1965 r.,
- 3) nagrody pieniężne wypłacone własnym pracownikom, z wyjątkiem nagród:
 - a) jubileuszowych,
 - b) państwowych,
 - c) konkursowych,
 - d) okolicznościowych,
 - e) za racjonalizację i wynalazczość,
 - f) za współzawodnictwo pracy,
 - g) z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego,
 - h) z funduszu aktywizacji eksportu,
 - i) za efektywność eksportu,
 - j) za terminowe wykonanie inwestycji priorytetowych lub za oddawanie określonych obiektów do użytku,
 - k) wszelkich nagród z funduszy tworzonych na z góry określony czas z przeznaczeniem do wypłaty za wykonanie konkretnych zadań,
 - l) wypłacanych pracownikom administracji centralnej i terenowej oraz wymiaru sprawiedliwości i prokuratury z trzyprocentowego lub czteroprocentowego funduszu nagród, przewidzianego w przepisach o uposażeniu tych pracowników, a w terenowych organach finansowych, nie wyłączając pracowników podatkowych biur gromadzkich rad narodowych — z dwuprocentowego funduszu nagród.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34,
ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.